

več prostora prihraniti za popis te slovesnosti v prihodnjem listu.

— Ne moremo si kaj, da ne bi tudi „Novice“ ponatisnile tistega odgovora, s katerim je po poročilu „Slovenčevem“ v 86. listu neko c. kr. okrajno glavarstvo na Gorenjskem rešilo vlogo Č. župana, s katero je prosil, naj bi se mu odpisi in dopisi uradni pošiljali slovenski zato, ker nemščine ne on, ne nihče njegovih občanov ne razume. Ta rešitev okrajnega glavarja glasila se je tako-le:

Z. 1776.

Dem Gemeindeamte in K.

zurück unter Hinweisung auf den Art. XIX. des Staatsgrundgesetzes vom 21/12. 1867 mit dem Bemerkten, dass die Pflicht, sich das Verständniss beider Landessprachen angelegen sein zu lassen, für das Gemeindeamt ebenso vorhanden ist, wie für die k. k. Staatsbehörden. Ich finde bei diesem Anlasse dem Gemeindeamte zu bemerken, dass in Hinkunft jede aus derartigen leeren, unbegründeten und subordinationswidrigen Ausflüchten stammende Verschleppung des Geschäftsganges an dem Herrn Gemeindevorsteher als dem Schuldtragenden gemäss §. 98 Gmd. Ordnung auf das strengste gehandelt werden wird. —

Zdaj pa recite, ali ni dr. Bleiweis v deželnem zboru pravo trdil, ko je rekel, da se nekateri c. kr. okrajni glavarji kranjski obnašajo prav kakor turški paše?

— Ljubljanskega „Tagblatta“ glasoviti vrednik Kraus je nedavno kopita pobral in pobegnil med Vlahe, v soboto v 179. listu pa napoveduje „Tagblatt“ sam v oklicu, katerega je neki 5 njegovih glavnih patronov skovalo, da 15. dne t. m. pogine. Ker pa je hydra mnogoglavna pošast, ostala je „Tagblattu“ vendar še ena glava in s to glavo gre v Gradec, kjer namerava „Tagblatt“ ko „Laibacher Wochenblatt“ vsak teden enkrat izhajati, dokler imenovane pošasti ne bode popolno konec. Ustvarjen — kakor za gotovo vemo, kako je pri začetku naročnike med uradniki prešal — s pripomočjo ces. kr. uradnikov in vzdržavan večidel tudi z naročnino c. kr. uradnikov kot glasilo konstitucionalnega društva, katero okoli 70 društvenikov iz vrste ces. kr. uradnikov šteje, je „Tagblatt“ uže davno finančno hiral in bil bi uže davno konec vzel, ako ne bi bil sesal na prsih svoje „Milchschwester“, to je, Bambergove „Laibacherice“. Nepristranski svet se je uže davno čudil tej neravni zvezi med vladno „Laib. Zeitung“ in pa med divjim protivnikom sedanje vlade dunajske in ljubljanske. Zdaj je ta zveza raztrgana, in ker Bamberg kot založnik vladnega časnika ne sme več zalagati vladi nasprotnega „Tagblatta“ in bi noben pošten tiskar ljubljanski ne prevzel tiska razupitega lista, zato vandra v Gradec, kjer hoče vsaj enkrat na teden strupeni svoj žolec bljuvati na vse, kar je narodnega, dokler popolno, moralično in finančno, konca ne vzame. Ž njim pa gre tudi pravo **ognjišče večletnega nemira** iz dežele, ki je netilo plamen razpora zmirom in povsod s tem, da so pisuni njegovi z blatom ometavali predloge ali govore narodnih mož v deželnih in drugih zborih, da so sistematično obrekovali vedenje naših zastopnikov, zasramovali Hohenwarta, Windischgrätz, Schneida in druge, napadali Taaffe-a in Winklerja, grdili deželo našo in narod naš pred svetom, na kratko rečeno, da so — ker narodni časniki niso mogli in niso smeli molčati na neprestane krivične napade „Tagblattove“ — s tem neprenehoma podžigali nemir v deželi. Po naših mislih je to, da se „Tagblatt“ sam pokoplje, premilostljiva kaznen

za tak nesramen list; z ozirom na javni mir in red moral bi uradno prepovedan biti, dokler se po njem razburjena dežela ne pomiri.

— (*Osmi mednarodni sejm za žito in semena na Dunaji*) je 16. in 17. dne t. m. Ker se utegnejo tudi naši trgovci udeležiti tega sejma, jim naznanjamo, da oglasila sprejema gosp. A. Dreo, predsednik ljubljanske trgovinske in obrtnijske zbornice, ki oskrbi tudi vstopnice na to sejmišče, za katere se plača 2 gold.

— (*V Ameriko*) je šlo ta teden s čast. g. misijonarjem Stariho, in tam uže naseljenim trgovcem Šebatom 12 Kranjcev, 9 moških mladih ljudi in 3 ženske, iskat boljše sreče. Vsi gredó v Minnesoto, kjer je uže več kranjskih družin naseljenih. Konec meseca gre še č. gosp. Trobec, dekan v Wabashi ob reki Misisippi, ki vzame tudi nekaj mladih ljudi seboj.

— (*Maša za mrtve.*) Ravnokar je prišla na svitlo v Blaznikovi tiskarni: „Missa pro defunctis“, čveterglasno ali za en glas z orglami sestavil P. Angelik Hribar. — Dobiva se v Blaznikovi tiskarni v Ljubljani po 30 krajc., po pošti 2 kr. več. Imenovana maša je pisana v lahkem in cerkvenem slogu.

Novičar iz domačih in tujih dežel.

Z Dunaja. — Potovanje cesarjevo v Galicijo itd. je sedaj določeno. Prvi dan septembra pride presvitli cesar čez Olomuc v Krakovo, ostane do 15. dne septembra v Galiciji in odpotuje ta dan v Bukovino, od kodar 17. septembra na Oggersko gre k vojaškim vajam.

— Ministerstvo je popustilo tisto nesrečno idejo, ki je več časa se sprehajala po časnikih, da se namreč bode „nemški jezik“ proglasil za „državni jezik“ v Avstriji. Vladni časniki naznanjajo zdaj, da vlada namerava prihodnjemu državnemu zboru, ki se ima pričeti v drugi polovici novembra, v obravnavo predložiti postavo o izvrševanju §. 19. državnih osnovnih zakonov. Taka postava nam je pač nujna potreba, pa jasna in določna mora biti. Sploh je živa potreba, da se minister Taaffe zaveda, da za njim stoji velika večina nenemških narodov, ki imajo pravico zahtevati, da postanejo ravnopravni z nemškim narodom.

— Profesor Hebra, eden najodličnejših učenjakov na zdravniški fakulteti dunajskega vseučilišča, je 4. dne t. m. umrl. Bolezni kožne je zdravnikom on najbolj razjasnil. Rokitansky, Škoda, Hebra je ona trójica, po kateri je dunajsko vseučilišče najprej sloveti pričelo, in vsi trije so sinovi matere Slave.

Štajarsko. — Na Štajarskem se pripravljajo na veliki volilni boj. Glasoviti Duhatsch, za katerem tudi ljublj. „Tagblatt“ solze pretaka, je odložil državno poslanstvo, in za Maribor, Ptuj itd. ima biti nova volitev. Sliši se, da minister Conrad kandidira, kandidira pa tudi bivši ustavaški državni poslanec K. Reuter. Če Slovenci nimajo nade prodreti s kakim veljavnim narodnjakom, naj se poprimejo barona Conrada, kateremu je grof Taaffe zaupanje skazal, da ga je sprejel v svoje ministerstvo.

Turčija. Turške zadeve se začasno menda mirno rešijo. Avstrija in Nemčija delate na vsi moč, da se zadostuje Črnigori z odstopom Ulcinja in potem je Srbija rešena zaveze, da jo v boji s Turčijo podpira. Se ve, da s tem ni še rešeno vse turško vprašanje, kajti še niso rešene grške in bolgarske zadeve; dokler pa to ni rešeno, ni zavarovan mir Evropi in posebno Avstro-Ogerski ne.